

Egy hang, egy szempár és egy igazi arc

Piaf két arca- szonok és pillanatok Edith Piaf életéből

Színpadra alkalmazta: Rosner Krisztina

Pécsi Harmadik Színház

Cigaretta kékes füstjén át egy hatalmas, fájdalomtól és boldogtalanságtól megtört szempár izzik a félhomályban, míg a fejlámpák fénye alatt egy kristálytisza, örömtől és szenvedélytől vibráló hang Párizsról és a szerelemről énekel. Egyazon lélek tükre és hangja, a francia szon királynőjének, a feledhetetlen Edith Piafnak a két arca.

A kamaratermi színpad képe egyszerű, de kifejező. A teret egy közös tükörben összekapcsolódó, megkettőzött toaletasztal osztja ketté, egyik mögött kanapé és éjjeli szekrényke, másik mögött háromfős zenekar. Piaf két élettere: a sikeres, ünnepezt művészé és a boldogtalan, tragikus sorsú magánemberé. A színpadi játék mintegy az énekesnő lelkében dülő ambivalens érzelmek és játszmák plasztikus kivetülése.

Az előadás tulajdonképpen egy megrázó monodráma és egy autentikus Piaf- koncert egyfajta bravúros ötvözete. Piafot Bacskó Tünde kelti életre megrázó hitelességgel. A művésznő életéből kiragadott pillanatok, képeket felvillantó monológokban egy hisztérikus, olykor zsarnoki magánembernek a szerelmi, emberi csalódásoktól, az alkoholizmuson át a kábítószerfüggésig ívelő sorsdrámája elevenedik meg. A Bacskó számára "kihasított", apró játéktérben szinte vibrál a feszültség, a szeméből áradó, lelket égető belső tűz minket is perzsel. Szinte belezuhanunk ebbe a tekintetbe, ebbe a barnán izzó tükörbe, melyből egy magányos, boldogtalan lélek kiált kifelé. Az emberi drámát felskiccelő "etüdoeket" a tükör másik oldaláról felcsendülő szonok szakítják meg és fűzik össze. A Neofolk elbűvölő hangú, varázslatos kisugárzású énekesnője, Bonyár Judit eredeti hangfekvésben, francia nyelven előadott dalaival Bacskó Piafjának éles kontrasztja: a megtettesült harmónia, őszinte és szabad. Maga az élet, az élni akarás, a boldogság hangja, olyan mélyről jövően, olyan szerelmesen, s néhol keserédesen, hogy az ember ezúttal nem a szemek, hanem a hang varázsa miatt borzong.

Az előadást színpadra állító Rosner Krisztina remek dramaturgiai érzékkel teremti meg a dialógust a prózai monológok és a szon-betétek, a lélek e két ambivalens szólama között, lehetővé téve ezzel, hogy megismerjük e tragikus sorsú, boldogságra vágyó művészt, Edith Piaf igazi arcát.